

O MĂREȚĂ SARCINĂ DE LUPTĂ

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

2. [Handwritten signature]

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

[Handwritten signature]

6. IV. 49

O MĂREAȚĂ SARCINĂ DE LUPTĂ

1 9 4 9

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din zilele de 3—5 Martie a pus în fața partidului și a clasei muncitoare sarcina istorică de a pregăti condițiunile necesare trecerii la transformarea socialistă a agriculturii în cadrul operei mărețe de construire a socialismului la noi în țară.

Clasa muncitoare din țara noastră, aliată cu țărănimea muncitoare, a reușit — luptând sub conducerea partidului — să cucerească puterea politică, să smulgă din mâinile capitaliștilor principalele mijloace de producție și să treacă la construirea socialismului. Aplicând la condițiunile țării noastre învățăturile geniale ale lui Lenin și Stalin și experiența strălucită a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, clasa muncitoare clădește o viață nouă în care să nu mai fie exploatarea omu-

lui de către om, să nu mai fie mizerie, sărăcie, ci o viață fericită pentru cei ce muncesc.

Dar socialismul nu se poate construi numai la orașe. Milioanele de oameni care muncesc la sate nu pot fi lăsați pradă exploatării capitaliste. Clasa muncitoare, în propriul său interes, ca și în interesul oamenilor muncii dela sate, trebuie să ajute pe muncitorii agricoli, pe țărani săraci și mijlocași să scape prin luptă și organizare de jaful nemilos al chiaburilor.

Datorită regimului de democrație populară, țărănimia muncitoare — care a primit pământ în 1945 prin lupta organizată și condusă de partidul nostru — și-a îmbunătățit situația materială față de trecut. Dar atâta timp cât nu e atrasă alături de clasa muncitoare pe drumul socialismului, ea nu va scăpa de exploatarea și jaful banditesc al chiaburimii. Pe de altă parte, atâta timp cât pământul va fi fărâmițat și lucrat pe milioane de mici petece individuale, nu se va putea face o agricultură rațională, științifică. Oricât ar fi pământul de mănos, el produce puțin și prost atunci când este lucrat cu mijloacele sărace ale unei mici gospodării individuale. O asemenea

gospodărie condamnă pe țăranul sărac și mijlocaș la sărăcie, la înapoierie, la exploatare. Calea socialistă de dezvoltare este singura care poate asigura înflorirea agriculturii noastre, folosirea în agricultură a tuturor cuceririlor științei și tehnicii și un trai din ce în ce mai bun pentru țăranimea muncitoare. Experiența minunată a Uniunii Sovietice dovedește categoric că numai atragerea țăranilor săraci și mijlocași la organizarea socialistă a agriculturii va face cu putință folosirea pe scară largă a tractoarelor și a celor mai perfecționate mașini agricole, cultivarea pământului cu cele mai științifice mijloace. Trebuie să rupem odată pentru totdeauna perdeaua de minciuni și calomnii, cu ajutorul căreia ani și ani de zile jefuitoarii și exploataorii poporului muncitor s-au silit să ascundă țăranimii muncitoare adevărul asupra colhozurilor și să arătăm limpede milioanele de țărani săraci și mijlocași că salvarea lor definitivă de exploatare și mizerie stă în intrarea lor pe făgașul construirii socialismului.

Plenara Comitetului Central al P. M. R. a discutat și trasat drumul pe care trebuie să meargă clasa muncitoare pentru a ajunge la transformarea socialistă a agriculturii. Și rezoluția arată limpede că

trecerea la organizarea socialistă a agriculturii nu este un lucru ce se face de pe o zi pe alta, că este un proces de durată, că pentru aceasta este necesar ca mai întâi țărănimii muncitoare să fie convinsă că este în interesul ei și să se hotărască de bună voie să treacă la organizarea agriculturii colective. În acelaș timp trebuie pregătită o bază materială tehnică și cadrele necesare agriculturii socialiste.

Punând în fața partidului și a clasei muncitoare sarcina de a îngrădi exploatarea capitalistă și a pregăti condițiunile pentru organizarea socialistă a agriculturii. Plenara C.C. al P. M. R., după ce subliniază rolul și sarcinile importante ale gospodăriilor agricole de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare ale statului în vederea transformării socialiste a agriculturii, trasează drumul trecerii treptate la organizarea gospodăriilor agricole colective. La început nu vor fi organizate decât un număr restrâns de gospodării agricole colective, acolo unde vor exista cele mai bune condițiuni tehnice și unde țărani săraci și mijlocași vor fi hotărâți să treacă la o asemenea organizare. Creșterea numărului lor nu va putea avea loc decât pe măsura creșterii industriei socialiste, pe măsura formării cadrelor de

agronomi și tehnicieni, pe măsura creșterii conștiinței țărănimii muncitoare, care se va convinge că aceasta este calea ce duce la un nivel de trai și de cultură înaintat.

Este plină de învățăminte pentru noi rezoluția Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești asupra situației din P. C. din Iugoslavia. În ea se atrage atenția că pentru trecerea la lichidarea clasei chiaburilor „partidul trebuie să desfășoare în prealabil o îndelungată muncă pregătitoare în vederea îngădirii elementelor capitaliste delasate, în vederea întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimie sub conducerea clasei muncitoare, în vederea desvoltării industriei socialiste, capabilă să organizeze producția de mașini necesare muncii colective în agricultură. Orice grabă în această privință nu poate decât să pricinuiască prejudicii ireparabile“.¹

Știința marxist-leninistă și victoria grandioasă a construcției socialiste în Uniunea Sovietică ne în-

¹ „Comunicat asupra consfătuirii Biroului Informativ al partidelor comuniste.“ „Rezoluția Biroului Informativ asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia“, ed. P. M. R. 1948, pag. 21—22.

vață că numai pe baza trecerii în avutul obștească a tuturor principalelor mijloace de producție, inclusiv a pământului, poate fi îndeplinită construirea socialismului.

Dar problema naționalizării pământului nu este actuală în condițiile de acum din țara noastră.

În urma dezvoltării satului pe calea gospodăriei agricole colective, acestora le va fi asigurată pe veci folosința întregului pământ. Astfel va fi rezolvată, prin transformarea socialistă a agriculturii, problema trecerii pământului în proprietatea obștească a celor ce muncesc.

Care este astăzi politica partidului nostru, la țară? Ea este aceea de *a lupta pentru îngrădirea chiaburimii, limitarea permanentă a puterii economice a chiaburilor și pregătirea condițiilor necesare pentru a ajunge la desființarea completă a exploatarea chiaburești* prin organizarea gospodăriilor agricole colective. În această politică partidul și clasa muncitoare se sprijină pe țărănimea săracă, strânge alianța cu țărănimea mijlocasă și duce o luptă neînteruptă împotriva chiaburimii.

Politica de îngrădire a chiaburimii este, în mod neîndoios, o politică de clasă. Ea trebuie să împie-

dice pe chiabur de a-și spori bogăția de pe urma exploatarea țărănimii muncitoare.

Politica de îngrădire a chiaburimii înseamnă apărarea intereselor muncitorilor agricoli, ale țăranilor săraci și mijlocași, chiar în problemele cele mai mărunte; o politică fiscală care să ușureze situația țăranului sărac și mijlocasă, pe de o parte, și să apese pe chiabur, pe de altă parte; o politică de clasă în domeniul colectărilor: împiedicarea acapărării de către chiaburi a pământurilor țărănimii muncitoare.

„Politica de limitare a chiaburilor nu înseamnă încă desființarea chiaburimii ca clasă, dar ea va împiedica întărirea ei economică și va îngrădi exploatarea maselor țărănimii muncitoare în perioada de pregătire a organizării socialiste a agriculturii.

În acest fel — spune rezoluția — munca pregătitoare în vederea rezolvării sarcinii de bază — de construire a agriculturii socialiste — se îmbină cu munca perseverentă și zilnică de ajutorare tehnică și economică a gospodăriei individuale sărace și mijlocasă. Partidul

nostru trebuie să intensifice măsurile de ajuto-
rare a gospodăriilor sărace și mijlocașe, pentru
a le ridica nivelul tehnic, productivitatea
muncii, volumul și calitatea recoltei. Trebuie să
dăm gospodăriilor individuale ale țăranilor să-
raci și mijlocași ajutorul multilateral în ce pri-
vește acordarea semințelor selecționate, procu-
rarea vitelor de rasă, credite ieftine, ușurarea
impozitelor, închirierea de tractoare și mașini
agricole din partea S.M.T. în condițiuni avan-
tajoase.

Toate acestea vor întări încrederea țăranimii
muncitoare în clasa muncitoare, în frunte cu
partidul său, și în regimul democrației popu-
lare.¹

Cu cât vom duce mai hotărît politica de îngre-
dire a chiaburilor, cu atât mai mult se va consolida
alianța clasei muncitoare și a țăranimii sărace cu
țăranimea mijlocașe.

Rezoluția ședinței plenare a C. C. al P. M. R.

¹ „Rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al P.
M. R. din 3—5 Martie 1949 asupra sarcinilor partidului în
lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărâni-
mea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agricul-
turii”, ed. P. M. R. 1949, pag. 16—17.

subliniază însemnătatea considerabilă a alianței cu
țăranimea mijlocașe, care reprezintă aproximativ
34% din numărul gospodăriilor țărănești și posedă
aproximativ jumătate din mijloacele de producție
agricole.

Țărânimia mijlocașe poate și trebuie să fie atrasă
pe făgașul construirii socialismului. Dar pentru
aceasta trebuie să fie dusă o muncă stăruitoare și
permanentă pentru a o lămurii și convinge de su-
perioritatea gospodăriei agricole colective față de
gospodăria individuală fărâmițată și cu slabă pro-
ductivitate.

Sarcina măreață de atragere a țăranimii munci-
toare în opera de construire a socialismului nu este
ușoară. Ea este una din cele mai grele sarcini ce
stau în fața partidului și clasei muncitoare. În rezol-
varea ei, clasa muncitoare se sprijină pe desvol-
tarea industriei socialiste, în special pe industria
grea și pe organizarea planificată a economiei na-
ționale. Desvoltarea industriei grele socialiste, efor-
tul și avântul în muncă al muncitorilor și inginerii-
lor pentru producția de mașini agricole, creează o
bază materială tehnică pentru îndeplinirea măreții
sarcini de atragere a milioanele de țărani săraci și

mijlocași în opera de construire a socialismului la noi în țară.

O pârghie de cea mai mare însemnătate pentru reorganizarea socialistă a agriculturii este cooperativa. Trebuie să încurajăm cooperativa sub toate formele, căci ea îmbină interesele particulare ale țăranilor săraci și mijlocași cu interesele generale ale clasei muncitoare, înlesnind țăranimii muncitoare să pășească mai devreme spre socialism. Veriga principală este creșterea și dezvoltarea unei rețele de cooperative de aprovizionare și desfacere la sate ca o mișcare largă de masă. Ele fac educația țăranimii muncitoare în spiritul aprovizionării și desfacerii în comun și o pregătesc pentru a păși mai departe spre cooperativa de producție, spre unirea în gospodăria agricolă colectivă. Cooperatia de aprovizionare și desfacere poate deveni un instrument puternic în mâinile clasei muncitoare pentru organizarea schimbului între oraș și sat pe baze noi, eliminând comerțul particular.

Capitaliștii și moșierii au folosit în trecut mișcarea cooperatistă pentru scopurile lor de exploatare. Mișcarea cooperatistă reorganizată și curățată

complet de chiaburi, condusă de elemente din rândurile țăranimii muncitoare și sprijinită de statul celor ce muncesc, va căpăta un caracter nou, socialist.

Cu privire la cooperatie, rezoluția spune :

„In afară de marele său rol de a îmbunătăți schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, cooperativa mai are sarcina de a extinde rânduiala planului de stat asupra gospodăriilor sătești și de a sprijini dezvoltarea industriei socialiste, furnizându-i materiile prime necesare.

Pentru aceasta se vor putea încheia contracte între fabrici și cooperative pentru mărirea suprafețelor cultivate cu in, cânepă, sfeclă de zahăr, humbac etc., precum și pentru livrarea de produse animale necesare industriei alimentare.

In felul acesta cooperativa va contribui la transformarea însăși a caracterului micii gospodării țărănești.

Cooperatia nouă va fi un factor regulator al prețurilor, pentru păstrarea stabilității prețurilor la produsele agricole.

Cooperația va trebui să acorde atenție industriei locale de prelucrare a produselor gospodăriei țărănești (carne, lactate, zarzavaturi, fructe) precum și industriei casnice.

Pentru dezvoltarea cooperației vor trebui larg folosite resursele proprii ale țăranilor cooperatori și încurajate depunerile de economii.

Pe lângă cooperative vor trebui organizate secțiuni de unelte agricole care vor da cu chirie țăranilor muncitori unelte agricole în condițiuni avantajoase, stimulând astfel sistemul de ajutor reciproc în agricultură.

O importanță deosebită o au diversele forme de *asociere în muncă* ale țăranimii muncitoare. În nenumărate sate, țăranii săraci și mijlocași au constituit *îtovărășiri pentru a-și munci pământul cu tractoarele statului*. În acest scop, au înlăturat răzoarele (haturile) care despărțeau micile lor loturi, lăsând doar țăruși pentru delimitare și au trecut cu tractoarele închiriate dela S.M.T., peste întreaga întindere. Massele țărănești muncitoare văd și se conving că desființarea haturilor înlătură burueniile și bălăriile vătămătoare agriculturii.

ieftinește aratul, înlesnește efectuarea muncilor agricole și contribuie deci la îmbunătățirea cantitativă și calitativă a recoltei.“¹

Rezoluția plenarei — călăuzită de uriașa experiență a construirii socialismului în U.R.S.S. — înarmează partidul și clasa muncitoare cu un program de luptă care consolidează alianța proletariatului cu țăranimea muncitoare și atrage milioanele de țăranii săraci și mijlocași în opera măreață de înfăptuire a societății socialiste la noi în țară.

¹ „Rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al P. M. R. din 3—5 Martie 1949 asupra sarcinilor partidului în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii”, ed. P. M. R. 1949, pag. 18—19.